

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 513/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3PP/78/2015 z 18. marca 2021 a uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/63/2021 z 27. decembra 2021 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bolo 19. augusta 2025 doručené podanie sťažovateľa označené ako „*Žiadosť – porušenie zákona*“. Sťažovateľ v ňom uvádza, že boli porušené jeho ústavné práva na obhajobu, keď bolo rozhodnuté bez jeho vedomia. Sťažovateľ žiada ústavný súd, aby prikázal Okresnému súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“), že rozhodol nezákonne, čím porušil sťažovateľovo právo na obhajobu, aby bolo rozhodnuté v jeho prospech a aby bol ihneď prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Bude si žiadať aj spôsobenú škodu 30 000 eur. Žiada aj o pridelenie advokáta, keďže nemá finančné prostriedky.

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1T/120/2004 z 1. decembra 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/3/2005 z 2. marca 2005 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže, čo je podľa jeho názoru po premlčacej dobe – je to vyše 20 rokov. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3PP/78/2015 z 18. marca 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/63/2021 z 27. decembra 2021 bolo rozhodnuté, že sa sťažovateľ neosvedčil a zvyšok trestu v trvaní 23 mesiacov a 9 dní (v trestných veciach okresného súdu sp. zn. 1T/176/2007 vo výmere 4 mesiacov a 24 dní, sp. zn. 1T/120/2004 vo výmere 9 mesiacov a 16 dní a sp. zn. 1T/182/2010

vo výmere 9 mesiacov) vykoná. Toto sú uznesenia, kde boli podľa sťažovateľa porušené jeho práva na obhajobu. Okresný súd Nitra na sťažovateľa vydal 9. januára 2025 európsky zatýkací rozkaz sp. zn. TO-1T/120/2004, ktorý bol realizovaný 21. januára 2025 v Českej republike. Následne bol sťažovateľ vzatý do vydávacej väzby a neskôr prevezený na Slovensko na výkon trestu.

3. Podstatou veci je, že na okresnom súde porušili sťažovateľove ústavné práva na obhajobu a rozhodli v jeho neprítomnosti o premene podmieneného trestu. Keďže sťažovateľ nežije na Slovensku, nemohol vedieť, čo sa deje. Jeho práva boli porušené aj tým, že bolo rozhodnuté v jeho neprospech, pričom sa rozhodlo po premlčacej dobe. Okresný súd mal rozhodnúť podľa § 50 ods. 5 až 6 Trestného zákona a vysloviť názor, že sa osvedčil, a nie rozhodnúť nezákonne. Sťažovateľ bol vo výkone trestu odňatia slobody v rokoch 2010 až 2015, keď bol podmienične prepustený a dostal na 4 roky probačný dohľad, ktorý mu skončil v roku 2019 a „*úradníčka mu povedala že to všetko má ukončené.*“.

II.

Posúdenie žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu a návrhu na začatie konania

4. Podľa § 39 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sa každé podanie (teda úkon určený ústavnému súdu) posudzuje podľa jeho obsahu. Ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, a podpis.

5. Podanie sťažovateľa neobsahuje niektoré všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde (odôvodnenie návrhu je vnútorne rozporné). Z hľadiska osobitných náležitostí ústavnej sťažnosti (§ 123 ods. 1 zákona o ústavnom súde) sťažovateľ síce uviedol a) označenie toho, kto porušil jeho základné práva a slobody (jasne označil okresný súd), b) označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým podľa sťažovateľa boli porušené jeho základné práva a slobody (sťažovateľ nejasne označil uznesenia, pričom z celkového obsahu podania vyplýva, že smeruje proti napadnutým uzneseniam, v ktorých dôsledku musí vykonať uložené zvyšky trestov odňatia slobody, z ktorých výkonu bol podmienične prepustený, pretože sa neosvedčil). Sťažovateľ rozporne uviedol ako porušovateľa okresný súd (Topoľčany), pretože ako právoplatné rozhodnutie, ktorým bolo porušené jeho základné právo na obhajobu, označil uznesenie sp. zn. 3PP/78/2015 z 18. marca 2021 vydané Okresným súdom Trenčín. Nejasné je aj označenie Krajského súdu v Trenčíne ako porušovateľa, ktorého uznesenie je opäť nejasným spôsobom označené za predmet prieskumu. Sťažovateľ označil právo, ktorého porušenie namieta, ako ústavné právo na obhajobu, ktoré je základným právom podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

6. Uvedené nejasnosti či rozpory návrhu na začatie konania, ktorý ústavný súd považuje za sťažnosť podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde, vyplývajú prioritne z toho, že sťažovateľ nie je kvalifikovane právne zastúpený advokátom, o ktorého ustanovenie požiadal. Ústavný súd, posudzujúc splnenie zákonných podmienok na ustanovenie právneho zástupcu v konaní o ústavnej sťažnosti, prioritne skúmal, či zo strany sťažovateľa nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva na ochranu ústavnosti.

7. Časť námietok sťažovateľa smeruje proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3PP/78/2015 z 18. marca 2021. Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity vyjadreným v čl. 127 ods. 1 ústavy

nemá právomoc zaoberať sa sťažovateľovými námietkami, pretože by tým nahrádzal právomoc krajského súdu ako sťažnostného súdu, čo by pri meritórnom prieskume viedlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti v tejto časti pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde.

8. Ústavná sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2Tos/63/2021 z 27. decembra 2021 je zjavne oneskorená, pretože sťažovateľovi podľa zistenia ústavného súdu bolo toto rozhodnutie doručované na jeho adresu trvalého pobytu a zásielka sa súdu vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote (na pošte bola uložená 31. januára 2022), pričom Okresný súd Trenčín ju považoval za doručенú podľa tzv. fikcie doručenia uvedenej v § 66 ods. 3 Trestného poriadku. Sťažovateľovi ustanovený obhajca, s ktorým už predtým Okresný súd Trenčín konal verejné zasadnutie v neprítomnosti sťažovateľa, prevzal uznesenie krajského súdu 28. januára 2022.

9. Bez ohľadu na obsah ústavnej sťažnosti by nemala nádej na úspech a bolo by nutné ju už v tomto štádiu konania (pri predbežnom prerokovaní) odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. Nedodržanie lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene. Sťažnosť podľa čl. 127 ústavy totiž nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:

10. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

11. Ústavný súd dospel k záveru, že u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu